

Sygn. akt II K 279/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Jan Steraniec

Protokolant sekr. sąd. Katarzyna Strzelec

w obecności Asesora Prokuratury Rejonowej w Szczytnie Krzysztofa Batyckiego

po rozpoznaniu na posiedzeniu dnia 27 czerwca 2016 roku sprawy:

I. S. (1), syna R. i K. zd. Z., urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 16 kwietnia 2016 roku na trasie P. – P., gm. Ś., woj. (...) - (...), prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki F. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, posiadając 0,51 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokami z dnia 29 maja 2007r. sygn. akt II K 133/07 oraz z dnia 19 grudnia 2013r. sygn. akt II K 486/13

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. oskarżonego I. S. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym, że przyjmuje, iż wcześniej był skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w sprawie VI K 252/03 Sądu Rejonowego w Szczytnie, które to skazanie następnie zostało objęte wyrokiem łącznym w sprawie II K 133/07 Sądu Rejonowego w Szczytnie, przy czym zarzucanego mu przestępstwa dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, tj. czynu określonego w art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to z mocy art. 178a § 4 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego I. S. (1) środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

III. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego I. S. (1) świadczenie pieniężne w kwocie 10 000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów postępowania, które to koszty ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 08 października 2003 r w sprawie VI K 252/03, oskarżony I. S. (1) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości z mocy art. 178a § 1 k.k. skazany został na 1 roku pozbawienia wolności oraz został wobec niego orzeczony środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Skazanie to zostało objęte wyrokiem łącznym w sprawie II K 133/07 z dnia 29 maja 2007 r. Orzeczoną w wymienionym wyroku karę łączną I. S. (1) odbywał od dnia 27 listopada 2013 r. do dnia 27

listopada 2014 r. Oskarżony był wielokrotnie karany za przestępstwa przeciwko różnorodnym dobrom prawnie chronionym. Nadto, wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 19 grudnia 2013 r. w sprawie II K 486/13, za prowadzenie roweru w stanie nietrzeźwości, I. S. (1) skazany został na karę 15 dni aresztu.

Dowód: informacja o karalności z KRK na k. 10-12, odpis wyroku w sprawie II K 486/13 Sądu Rejonowego w Szczytnie z k. 16 oraz odpis wyroku łącznego w sprawie II K 133/07 Sądu Rejonowego w Szczytnie z k. 17-17v.

Oskarżony I. S. (1) w dniu 16 kwietnia 2016 r. około godziny 11:30, znajdując się w stanie nietrzeźwości, w ruchu lądowym, na trasie P.-P., gm. Ś., kierował samochodem osobowym marki F. (...) nr rej. (...). Został poddany kontroli drogowej przez funkcjonariuszy policji i poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Przeprowadzone badania wykazały stan nietrzeźwości wynoszący 0,51 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego I. S. z k. 19-20v, 25-26v, protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości z k. 2, notatka urzędowa z k. 1-1v.

Oskarżony I. S. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu polegającego na tym, że kierował samochodem znajdując się w stanie nietrzeźwości. Podał, że to prawda, iż znajdował się pod wpływem alkoholu, kierując samochodem, wypił rano 2 piwa po pół litra.

Biorąc pod uwagę dowody zgromadzone w niniejszej sprawie, można stwierdzić, iż fakt popełnienia przez I. S. (1) zarzucanego mu przestępstwa nie budził żadnych wątpliwości. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach jednoznacznie i w całości przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Przyznanie się oskarżonego do winy zasługuje na wiarę, gdyż znajduje obiektywne potwierdzenie w wynikach oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu.

Oskarżony składając wyjaśnienia wykazał skruchę z powodu popełnionego występku i porozumiał się z oskarżycielem publicznym, który wniósł o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy i orzeczenie wobec oskarżonego uzgodnionej z nim kary i środków karnych.

Z uwagi na to, że oskarżony czynu dopuścił się będąc już skazanym za takie samo przestępstwo, a czynu dopuścił się w okresie 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności za popełnienie takiego samego przestępstwa, jego zachowanie zakwalifikować należało jako występki z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.

W związku z powyższym, mając na uwadze przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu i uznając, że okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości, czyn zarzucany oskarżonemu stanowi występki zagrożony karą nie przekraczającą 10 lat pozbawienia wolności, a postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte, Sąd uwzględnił wniosek Prokuratora o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy i na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Przychylając się do wniosku Prokuratora, przy wymiarze kary Sąd uwzględnił okoliczności łagodzące i obciążające, zgodnie z dyrektywą art. 53 k.k. Jako okoliczność obciążającą uwzględnić należało uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego, w tym za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. oraz za wykroczenie z art. 87 §1a k.w., jak również to, że oskarżony dopuścił się przestępstwa bez jakiegokolwiek ważnego powodu, mając pełną świadomość naganności swego zachowania. Na jego korzyść należało z kolei uwzględnić przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz wyrażenie przez niego skruchy.

Zgodnie z art. 42 § 3 k.k. Sąd zobligowany był orzec wobec I. S. (1), jako sprawcy przestępstwa z art. 178a § 4 k.k., dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. należało ponadto orzec wobec oskarżonego obowiązek uiszczenia świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie co najmniej 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych.

Mając wszystkie powyższe okoliczności na uwadze Sąd uznał, że kara i środki karne w orzeczonym wymiarze są adekwatne do stopnia winy oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścił. Spełnią one swe cele przede wszystkim w zakresie prewencji indywidualnej, ale także w zakresie prewencji ogólnej, wskazując dobitnie, że każde naruszenie prawa spotka się nieuchronnie z właściwą represją karną.

Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego Sąd zwolnił go od kosztów sądowych w całości.